Girona a l'agost

En la canícula Girona és una ciutat hostil, lluny de les marinades i amb calor sufocant, però els turistes donen vida al centre a l'estiu

El sol cau a plom sobre les pedres de la ciutat.
Lluny de les marinades fresques dels municipis del litoral, la ciutat de Girona es converteix en un lloc desagradable per viure-hi durant la canícula. Els trenta-i-llargs graus que marca el termòmetre dia rere dia no donen treva als que durant aquest mes no poden fugir de la ciutat. Aquesta calor enganxosa i molesta que només l'aire condicionat dels cinemes, les botigues o qui en tingui a casa permet donar un respir al cos del gironí. Amb aquesta realitat és comprensible que fa un parell de dècades la ciutat quedés desèrtica en aquestes dates, i els que podien buscaven el recer d'un apartament de costa amb un mar proper on refrigerar el cos i l'ànima. La ciutat, ara, ha canviat. Els barris es buiden com fa temps i els comerços pengen el cartell de "vacances", però al centre el ritme és un altre. Els turistes omplen terrasses i restaurants, i en consonància les botigues mantenen les persianes aixecades per temptar amb el producte de torn el visitant que es perd pels carrers del Barri Vell. Això explica que, en pocs anys, s'hagin obert focacceries, comerços amb torrons a ple estiu, altres amb productes "made in spain" amb toros i bailaoras inclosos per als turistes mal informats o assedegats d'una cultura que, per a molts, és aliena.

Només la Devesa o els carrers més ombrívols o obacs del call jueu permeten suportar estar-se a Girona durant les setmanes més caloroses de l'any, i els que hi treballen han d'esperar el capvespre, quan el sol dóna una treva i una fresca moderada s'instal·la a les terrasses. Amb la caiguda de l'astre rei són els turistes, però també els gironins, els que omplen les places del centre de la ciutat o el village del Tempo sota les Estrelles que ja s'ha convertit una opció més que recomanable per als que aquest ferragosto, com diuen els italians, fan vida a la ciutat. És a l'agost quan Girona és més ingrata per a qui s'hi queda sense possibilitat de sortir-ne. No perd el seu encant dorment entre les pedres de la història, però quan les altes temperatures arriben, la converteixen en una ciutat poc dòcil per a qui hi passeja. Això sí, l'empenta turística de Girona permet almenys garantir una activitat necessària també durant l'estiu que fa oblidar aquells anys noranta del segle passat, quan gairebé era impossible anar a menjar a fora un diumenge d'estiu.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-08-2016 Pàgina 13

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/994444-girona-a-lagost.html